

Nooit meer een 'busy season'

Ik heb laatst € 1.250 winst gemaakt op een aandelentransactie. Het was verrassend simpel. Op dinsdag 15 januari jl. opende ik de pagina van De Financiële Telegraaf op het internet en las over de koersval van TNT Express na de afgeblazen overname door UPS. Het aandeel was gekelder met 41% van € 8,20 naar € 4,80. Kopen dus, 2.000 stuks. Newton's wet 'What goes up, must come down' zou ook omgekeerd moeten werken, dacht ik (dit is Regel 1; Regel 2: Altijd alles kopen wat minder kost dan € 1,- ; Van aandelen Pharming Group tot Zwaluw lucifers bij de C1000 en Regel 3: Wijn is goed als het 13% of meer alcohol heeft). En inderdaad, de koers veerde een stukje terug naar € 5,45 en na 10 dagen realiseerde ik een rendement op jaarbasis van 456%.

Na afloop voelde ik me vies. Wat had ik toegevoegd aan de maatschappij? Ik had niks geproduceerd, niks bedacht en niemand aan het werk geholpen. Ik had meegeholpen aan de verregaande ont koppeling tussen geldschietter en bedrijfsleven, tussen de virtuele en de reële economie. Aan goederentermijncontracten, financiële derivaten, beursanalisten en credit rating agencies.

Dezelfde ont koppeling die we voelen als we tegenwoordig naar de overheid kijken. Was de overheid niet door ons gecreëerd om een aantal cruciale zaken voor ons als samenleving te regelen? Zijn wij niet zelf de overhead meer? Nee, in plaats daarvan zien we mensen die ont koppeld zijn van wat wij wilden. Onbekenden die de ww uithollen, pensioenen korten, hypotheek aftrek beperken, spaargeld garanties terugdraaien en aandelen onteigenen. Niet meer zorgen voor, maar het tegenovergestelde: "ontzorgen".

We moeten inderdaad niet voor iedereen zorgen. De geldschietters, de zogenaamde stakeholders die door de accountant – het geweten van het maatschappelijk verkeer – beschermd moeten worden, kunnen best voor zichzelf zorgen. Drs. P. bezong het al in zijn lied "Een Moederhart": *De armen hebben darmen en de bank heeft een miljard*. Shakespeare schetste in "The Merchant of Venice" al een venijnig beeld van Shylock de geldschietter. En uit de mafiafilms kennen we allemaal de financiële bijsluiter die zich richt op knieschijven of de distributie van paardenhoofden.

De partijen die wel bescherming nodig hebben, moeten het doen met gecontroleerde jaarverslagen die, in de meeste gevallen, 13 maanden en 8 dagen oud zijn. Zijn gecontroleerde data van meer dan een jaar oud, meer waard dan niet gecontroleerde data van een maand oud?

Waarom gaan we niet toe naar het on-line publiceren van de maandafluiting in een vast format. Bedrijven en individuen die zaken willen doen met andere bedrijven kunnen dan hun eigen verantwoording nemen. Ze hebben een zee aan – weliswaar ongecontroleerde - historische data tot hun beschikking, welke ze naar hartelust kunnen analyseren, consolideren en benchmarken. Verzonnen data heeft namelijk inherent de neiging zichzelf tegen te spreken en als ze het echt niet vertrouwen, kunnen ze alsnog een accountant inhuren. Bedrijven die niks of heel weinig publiceren, maken zichzelf per definitie verdacht en vertrouwen blijft toch de basis van zaken doen.

Waarom zouden we als overheid de financiële gegevens van bedrijven verplicht laten controleren. Gaat het fout dan gaat het fout. It's only money en leve de zelfregulerende werking. Laten we in plaats daarvan zorgen voor een goed sociaal vangnet, voor als het echt fout gaat en voor de rest alleen maar controles afdwingen als het om de gezondheid van mensen gaat. En dan heb ik het niet over paardenvlees in de bitterballen.

